

STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO), proponowanych obszarów o znaczeniu wspólnotowym (pOZW), obszarów o znaczeniu wspólnotowym (OZW) oraz specjalnych obszarów ochrony (SOO)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. TYP

B

1.2. KOD OBSZARU

P	L	H	2	2	0	0	2	2

1.3. NAZWA OBSZARU

Pływające wyspy pod Rekowem

1.4. DATA OPRACOWANIA

2	0	0	1	0	5
R	R	R	R	M	M

1.5. DATA AKTUALIZACJI

2	0	1	5	0	8
R	R	R	R	M	M

1.6. INSTYTUCJA LUB OSOBA PRZYGOTOWUJĄCA WNIOSEK

Nazwisko/Organizacja: Klub Przyrodników Adres: ul. 1 maja 22 Adres e-mail: kp@kp.org.pl

1.7. DATY WSKAZANIA ORAZ OBJĘCIA FORMĄ OCHRONY/KLASYFIKACJI TERENU

Data zaklasyfikowania obszaru jako OSO:

Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony OSO

Data zaproponowania obszaru jako OZW:

Data zatwierdzenia obszaru jako OZW (*):

Data objęcia terenu formą ochrony SOO:

Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony OSO

R	R	R	R	M	M
2	0	0	4	0	4
R	R	R	R	M	M
2	0	0	8	0	2
R	R	R	R	M	M
R	R	R	R	M	M

Wyjaśnienia (**):

.....

.....

.....

* Pole opcjonalne, data jest potwierdzana w momencie udokumentowania OZW przez DG ds. Środowiska (data przyjęcia odpowiedniego wykazu unijnego)

** Pole opcjonalne, wyjaśnienia można podać np. w odniesieniu do dat zaklasyfikowania lub objęcia formami ochrony terenów składających się z pierwotnie odrębnych OSO lub OZW

2. POŁOŻENIE OBSZARU

2.1. POŁOŻENIE CENTRALNEGO PUNKTU OBSZARU

Długość geograficzna

17,4665

Szerokość geograficzna

54,0899

2.2. POWIERZCHNIA
OBSZARU [ha]:

107,94

2.3. OBSZAR MORSKI [%]

0,0

2.4. DŁUGOŚĆ OBSZARU
[km]

2.5. KOD I NAZWA REGIONU ADMINISTRACYJNEGO

Kod poziomu NUTS 2

		P	L	6	3

Nazwa regionu
pomorskie

2.6. REGION BIOGEOGRAFICZNY

☐	Alpejski	%*	☐	Borealny	%	☐	Śródziemnomorski	%
☐	Atlantycki	%	☒	Kontynentalny	100 %	☐	Panoński	%
☐	Czarnomorski	%	☐	Makaronezyjski	%	☐	Stepowy	%

Dodatkowe informacje na temat regionów morskich**

☐	Morski atlantycki	%	☐	Morski śródziemnomorski	%
☐	Morski czarnomorski	%	☐	Morski makronezyjski	%
☐	Morski bałtycki	%			

* Jeśli teren jest zlokalizowany w większej liczbie regionów niż jeden, należy podać (opcjonalnie) wartość procentową pokrycia w odniesieniu do danego regionu

** Wskazanie regionów morskich wynika z przyczyn praktycznych/technicznych i dotyczy tych państw członkowskich, w których jeden lądowy obszar biogeograficzny graniczy z dwoma regionami morskimi

3. INFORMACJA PRZYRODNICZA

3.1. TYPY SIEDLISK PRZYRODNICZYCH WYSTĘPUJĄCYCH NA TERENIE OBSZARU I OCENA ZNACZENIA OBSZARU DLA TYCH SIEDLISK

Typy siedlisk wymienione w załączniku I						Ocena obszaru			
Kod	PF	NP	Pokrycie [ha]	Jaskinie [liczba]	Jakość danych G/M/P	A/B/C/D	A/B/C		
						Reprezenta- tywność	Powierzchnia względna	Stan zachowania	Ocena ogólna
3160			2,75		G	A	C	B	B
7110			2,90		G	A	C	A	B
7140			2,64		G	A	C	A	B
91D0			18,54		G	A	C	A	B

PF: dla typów siedlisk, do których mogą odnosić się zarówno formy priorytetowe, jak i niepriorytetowe (6210, 7130, 9430) należy wpisać „x” w kolumnie PF celem wskazania formy priorytetowej.

NP: jeśli dany typ siedliska nie istnieje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).

Pokrycie: można wpisywać z dokładnością do wartości dziesiętnych.

Jaskinie: w przypadku siedlisk typu 8310 i 8330 (jaskinie) należy podać liczbę jaskiń, jeśli nie są dostępne szacunkowe dane na temat powierzchni.

Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe).

3.2. GATUNKI OBJĘTE ART. 4 DYREKTYWY 2009/147/WE I GATUNKI WYMIENIONE W ZAŁĄCZNIKU II DO DYREKTYWY 92/43/EWG ORAZ OCENA ZNACZENIA OBSZARU DLA TYCH GATUNKÓW

Gatunek					Populacja w obszarze						Ocena obszaru			
Grupa	Kod	Nazwa naukowa	S	NP	Typ	Wielkość		Jednostka C/R/V/P	Kategoria G/M/P/DD	Jakość danych	A/B/C/D	A/B/C		
						Min	Max				Popu- lacja	Stan zacho- wania	Izolacja	Ocena ogólna
B	A127	Grus grus			R				P	M	D			

Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.

S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.

NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).

Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).

Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. portal referencyjny).

Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne – wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.

Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji – w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

3.3 INNE WAŻNE GATUNKI FAUNY I FLORY (OPCJONALNIE)

Gatunek								Populacja w obszarze				Motywacja					
Grupa	Kod	Nazwa naukowa				S	NP	Wielkość		Jednostka	Kategoria	IV	V	A	B	C	D
								Min	Max		C/R/V/P						

Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, Fu = grzyby, I = bezkręgowce, L = porosty, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
KOD: w odniesieniu do ptaków z gatunków wymienionych w załączniku IV i V należy zastosować nazwę naukową oraz kod podany na portalu referencyjnym.

S: jeśli dane o gatunku mają charakter poufny i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. portal referencyjny).

Kategoria: kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = występuje.
Kategorie motywacji: IV, V: gatunki z załączników do dyrektywy siedliskowej, A: dane z Krajowej Czerwonej Listy; B: gatunki endemiczne; C: konwencje międzynarodowe; D: inne powody.

4. OPIS OBSZARU

4.1. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA OBSZARU

Kod	Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N16	Lasy liściaste	22,72
N17	Lasy iglaste	45,79
N19	Lasy mieszane	31,49
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego		100%

Dodatkowa charakterystyka obszaru

Obszar Natura 2000 „Pływające wyspy pod Rekowem” znajduje się na terenie województwa pomorskiego, powiatu bytowskiego, gminy Bytów. Zgodnie z regionalizacją fizyczno – geograficzną wg Kondrackiego (2000) obszar położony jest w obrębie:

Prowincja: Niż Środkowoeuropejski

Podprowincja: Pojezierze Południowobałtyckie

Makroregion: Pojezierze Zachodniopomorskie

Mezoregion: Pojezierze Bytowskie

Obszar stanowią torfowiska mszarne występujące przy śródlęśnych jeziorach. Jedno z jezior: Leniwe o powierzchni ponad 2 ha znajduje się w południowej części obszaru. W południowo – wschodniej części znajduje się małe bezodpływowe jezioro o powierzchni ok. 0,13 ha, natomiast na północ od jeziora Leniwe znajduje się jeszcze jedno bezimienne jezioro o powierzchni ponad 0,5 ha.

Obszar położony na terenie mezoregionu Pojezierze Bytowskie, pomiędzy dwiema rozległymi równinami: równinami Polanowską i Równiną Charzykowską. Ukształtowanie terenu jest wynikiem ostatniego zlodowacenia – bałtyckiego. Charakterystyczne elementy ukształtowania Pojezierza Bytowskiego znajdują odzwierciedlenia w obszarze „Pływające wyspy pod Rekowem”, gdzie przez środek obszaru z północy na południe widoczne jest obniżenie terenu, wypełnione jeziorami i torfowiskami. Natomiast pozostałą część zajmują wniesienia, dochodzące do wysokości ok. 200 m n.p.m., które zbudowane są z materiałów polodowcowych tj.: gliny zwałowe, piaski akumulacji lodowcowej z głazami. Różnice wysokości względnych w Obszarze przekraczają często wartość 30 m. Szczególną cechą moren na Pojezierzu Bytowskim jest brak lub znikomy udział związków wapnia do znacznych głębokości pokładów lodowcowych. Przeważają tutaj gleby brunatnoziemne i bielcowe.

Zgodnie z podziałem hydrograficznym, obszar położony jest w obszarze zlewni rzeki Słupi, i należy do mniejszej zlewni: Boruja do Strugi Niezabyszewo. Warunki wodne obszaru kształtowane są głównie przez wody opadowe. Natomiast znaczna część torfowisk (ich głębszych partii) zasilane jest wodami gruntowymi. W obszarze występują 3 jeziora o zróżnicowanej powierzchni, największym z nich jest jezioro Leniwe, połączone ciekami z jeziorami znajdującymi się północ od niego. W obszarze występuje również sieć rowów melioracyjnych (brak naturalnych cieków) o łącznej długości kilku kilometrów, odprowadzających wody z torfowisk, jak również z jezior dystroficznych.

Obszar jeziora Leniwego wraz z przylegającym torfowiskiem mszarnym został w roku 1999 r. objęty ochroną jako użytek ekologiczny pod nazwą: „Jezioro leniwe i torfowisko mszarne” o powierzchni 3,9 ha (uchwała Rady Miejskiej w Bytowie nr XIV/130/99 z dnia 29 grudnia 1999 r. Cały obszar Natura 2000 znajduje się w otulinie Parku Krajobrazowego Dolina Słupi.

Zgodnie z programem CORINE Land Cover 2006 obszar obejmuje: Lasy iglaste o powierzchni

49,427 ha, lasy liściaste o powierzchni 24,525 ha oraz lasy mieszane o powierzchni 33,992 ha.

Przez obszar Natura 2000 przechodzi ścieżka przyrodnicza „Wśród leśnych jezior i bagien” o długości 8,2 km. Adresowana jest ona do osób, które interesują się ekosystemami wodnymi i bagiennymi i składa się z 3 punktów: torfowisko nad jeziorem Leniwym, oczko wodne na torfowisku kotłowym, jezioro lobeliowe Rekówek.

W roku 2004 dla obszaru opracowano dokumentację przyrodniczą (Stańko i inni. 2004) oraz złożono wnioski o utworzenie rezerwatu przyrody pod nazwą „Lisia Kępa”. Granice projektowanego rezerwatu obejmowały obszar Natura 2000 oraz przylegający do niego od wschodu duży kompleks torfowisk, borów bagiennych, jeziorek dystroficznych i wyniesień morenowych porośniętych głównie buczynami. W ramach wykonanej dokumentacji sporządzono mapę roślinności obejmującą ekosystemy hydrogeniczne.

4.2. JAKOŚĆ I ZNACZENIE

Typ siedliska: Naturalne, dystroficzne zbiorniki wodne

Kod: 3160

Charakterystyka siedliska w obszarze:

W obszarze są trzy zbiorniki dystroficzne: Jezioro Leniwe, oraz dwa zbiorniki bez nazwy – jeden na północ, drugi na południe od Jeziora Leniwego (tzw. Małe Leniwe). Są to typowe, niewielkie jeziora dystroficzne, o powierzchni 2,1 – 0,01 ha i znacznej, jak na ten typ zbiorników, głębokości (8 - 12 m), otoczone płem mszarnym i borem bagiennym. Charakteryzują się one kwaśnym odczynem wody (pH 4,16 – 4,77) i niskim jej przewodnictwem (18 – 50 $\mu\text{S}/\text{cm}$). Przezroczystość i zabarwienie wody są w nich zróżnicowane: widoczność krążka Secchiego mieści się w granicach 0,5 m (beziemienny zbiornik na pn. od Jeziora Leniwego) do 1,5 m (Małe Leniwe), a barwa wody od 50 (Małe Leniwe) do 340 mg Pt/dm³ (beziemienny zbiornik na pn. od Jeziora Leniwego). Wynika to ze zróżnicowanego stężenia w wodzie zbiorników rozpuszczonej materii organicznej (substancji humusowych; odpowiednio 6,5 – 43,5 mg C/dm³), co z kolei jest skutkiem różnego stopnia zniekształcenia warunków hydrologicznych zbiorników. Najlepiej zachowane i zarazem najmniejsze jest jezioro Małe Leniwe, położone w południowej części kompleksu torfowiskowego. Cechuje się ono naturalnymi warunkami hydrologicznymi, gdyż nie jest włączone w sieć odwadniającą. Woda tego zbiornika cechuje się w związku z tym najmniejszą zawartością rozpuszczonej materii organicznej, a przez to najmniejszą barwą i największą przejrzystością. Pozostałe dwa zbiorniki zostały włączone w przeszłości w system melioracyjny odwadniający otaczające je torfowiska. Jezioro Leniwe posiada rów odpływowy odprowadzający w przeszłości wodę na północ, w kierunku 3-ciego zbiornika (beziemienny zbiornik na północ od Jeziora Leniwego). Ten zaś miał charakter przepływowy – poza rowem doprowadzonym z Jeziora Leniwego uchodzi do niego także rów odwadniający otaczającego torfowisko. Rów odpływowy odprowadzał wody z całego kompleksu w kierunku północnym. Obecnie sieć odwadniająca została w znacznej mierze unieczynniona poprzez budowę zastawek na rowie pomiędzy Jeziorem Leniwym a północnym torfowiskiem oraz na rowie odprowadzającym wodę z tego ostatniego, dalej na północ. Mimo to skutki istnienia sieci melioracyjnej nadal determinują gorszy stan zachowania tych zbiorników, przy czym najsilniej zniekształcony jest zbiornik na północ od Leniwego – jego woda jest najbogatsza w materię organiczną, a przez to najsilniej

zabarwiona, cechuje się ponadto najwyższym spośród zbiorników w Obszarze przewodnictwem elektrolitycznym i najniższym odczynem, co jest typowe dla przekształconych przez odwodnienia torfowisk zbiorników dystroficznych. Roślinność podwodna wszystkich trzech jezior jest uboga, typowa dla jezior dystroficznych, reprezentowana głównie przez torfowce (*Sphagnum denticulatum*, *S. cuspidatum*), mchy z rodzaju *Warnstorfia* (*Warnstorfia exannulata*, *W. fluitans*) oraz przez krasnorost *Batrachospermum turfosum*. W Jeziorze Leniwym występuje ponadto niewielki płat *Nuphar pumila*, a w zbiorniki na północ od niego – *Nuphar lutea*.

Ocena ogólna: B- wynika z z niewielkiej (2,75 ha) powierzchni względnej siedliska w Obszarze

Stan zachowania w obszarze: B uzasadniona zróżnicowanym stanem jezior, z których jedno uznać można za doskonale zachowane, pozostałe są w różnym stopniu zniekształcone. Stopień zachowania struktury na podstawie ocen cząstkowych w przypadku dwóch zbiorników należy określić jako dobrze zachowana (II) natomiast w przypadku najmniejszego zbiornika jak doskonale zachowana (I). Stopień zachowania funkcji w przypadku najmniejszego zbiornika należy określić jako doskonale perspektywy (I) z uwagi na brak realnych zagrożeń i doskonały stan zachowania, a w przypadku dwóch pozostałych jako dobre perspektywy (II). Możliwości odtworzenia - głównie ze względu na istniejące i możliwe technicznie do realizacji działania służące poprawie obecnych perspektyw oceniono jako możliwe przy średnim nakładzie środków (II).

Powierzchnia względna: C – 2,75 ha, poniżej 0,5% w skali kraju. Ustalona w oparciu o instrumenty GIS, na podstawie ortofotomapy.

Reprezentatywność: A – na podstawie przeprowadzonych badań i ocen cząstkowych dla poszczególnych wskaźników ustalono, że siedlisko posiada wszystkie charakterystyczne i typowe cechy pod względem wszystkich parametrów i wskaźników, znajduje się w kompleksie typowych siedlisk i tylko nieznacznie podlega antropopresji.

Zagrożenia: istniejącym zagrożeniem jest system odwadniający (częściowo unieczynniony poprzez budowę zastawek), murszenie złoża torfowego i związana z tym suplementacja zbiorników w ponadnaturalne ilości substancji humusowych (dotyczy Jeziora Leniwego oraz zbiornika na północ od niego). Głównym potencjalnym zagrożeniem jest możliwość rybackiego użytkowania zbiorników (kłusownictwo wędkarskie, ew. nielegalne zarybienia, podejmowanie prób użyznienia zbiornika; por. moduł B).

Typ siedliska: torfowiska wysokie z roślinnością torfotwórczą (żywe)

Kod: 7110

Charakterystyka siedliska w obszarze: siedlisko występuje w postaci niewielkich, najczęściej maksymalnie kilku, kilkunastotarowych powierzchni, z reguły w kompleksie i mozaice z siedliskiem 7140. Posiada wszystkie charakterystyczne dla tego siedliska elementy flory. Charakteryzuje się doskonałym uwodnieniem. Dominujące zbiorowiska roślinne to: *Sphagnetum magellanicum* i zbiorowisko: *Eriophorum vaginatum*-*Sphagnum fallax*. Szczegółowa charakterystyka – po zakończeniu prac terenowych.

Ocena ogólna: B – ze względu na niewielką powierzchnię względną wynoszącą 2,90 ha. Powierzchnia ustalona w oparciu o pełną inwentaryzację terenową, w ramach prac na potrzeby PZO w roku 2015.

Stan zachowania w obszarze: A – na podstawie ocen cząstkowych na stanowiskach obejmujących większość płatów siedliska w Obszarze w ramach prac nad PZO w roku 2015.

Pod względem wszystkich wskaźników siedlisko charakteryzuje się bardzo dobrym stanem zachowania. Stopień zachowania struktury – w obrębie wszystkich płatów – doskonale zachowana - I (siedlisko bardzo dobrze wykształcone, posiada strukturę kępkowo-dolinkową, licznie występują gatunki charakterystyczne, szczególnie dobrze rozwinięta i zróżnicowana warstwa mszysta, doskonałe warunki wodne. Stopień zachowania funkcji – na podstawie ocen cząstkowych większości płatów – doskonale perspektywy (I) z uwagi na ustabilizowane i korzystne warunki wodne w głównej mierze decydujące o tendencjach rozwojowych zbiorowisk roślinnych wchodzących w skład siedliska. Ocenę potwierdzają prowadzone obserwacje porównawcze na przestrzeni ostatnich 10 lat zawarte w dokumentacji przyrodniczej (Stańko i in. 2004) i dokumentacji na potrzeby PZO (Stańko i in. 2015).

Powierzchnia względna: C – 2,90 ha, poniżej 0,5% zasobów siedliska w kraju

Reprezentatywność: A – wszystkie występujące fitocenozy w zasięgu siedliska reprezentują typowe zespoły klasy Oxycocco-Sphagnetea, fizjonomia, flora a także struktura siedliska są typowe dla tego typu ekosystemów w regionie i kraju. W ich obrębie występuje większość gatunków uznawanych za charakterystyczne dla zespołów wysokotorfowiskowych, brak tu gatunków inwazyjnych i obcych, doskonale rozwinięta warstwa mszysta.

Zagrożenia: Głównym zagrożeniem dla tego typu siedlisk są: melioracje odwadniające, pozyskanie torfu, zmiana w sposobie gospodarowania poprzez np. wykonanie zrębów zupełnych w granicach zlewni powierzchniowej.

Typ siedliska: torfowiska przejściowe i trzęsawiska (przeważnie z roślinnością z *Scheuchzeria* – *Caricetea nigrae*)

Kod: 7140

Charakterystyka siedliska w obszarze: siedlisko występuje w kompleksie i mozaice z siedliskiem 7110. Posiada wszystkie cechy i elementy szaty roślinnej charakterystyczne dla siedliska. Charakteryzuje się doskonałym uwodnieniem. Dominujące w obrębie siedliska zespoły roślinne to: *Rhynchosporium albae*, *Caricetum limosae*, *Eriophoro angustifolii-Sphagnetum recurvi*, *Caricetum lasiocarpae*, zbiorowisko z *Scheuchzeria palustris*. Szczegółowa charakterystyka – po zakończeniu prac terenowych.

Ocena ogólna: B – ze względu na niewielką powierzchnię względną siedliska w Obszarze (2,64 ha)

Stan zachowania w obszarze: A – na podstawie ocen cząstkowych na stanowiskach obejmujących wszystkie płaty siedliska w Obszarze, w ramach prac nad PZO w roku 2015. Pod względem wszystkich wskaźników siedlisko charakteryzuje się bardzo dobrym stanem zachowania. Stopień zachowania struktury – w obrębie wszystkich płatów – doskonale zachowana - I (siedlisko bardzo dobrze wykształcone, typowe mszary dywanowe, licznie występują gatunki charakterystyczne, szczególnie dobrze rozwinięta i zróżnicowana warstwa mszysta, doskonałe warunki wodne. Stopień zachowania funkcji – na podstawie ocen cząstkowych wszystkich płatów – doskonale perspektywy (I) z uwagi na ustabilizowane i korzystne warunki wodne w głównej mierze decydujące o tendencjach rozwojowych zbiorowisk roślinnych wchodzących w skład siedliska. Ocenę potwierdzają prowadzone obserwacje porównawcze na przestrzeni ostatnich 10 lat zawarte w dokumentacji przyrodniczej (Stańko i in. 2004) i dokumentacji na potrzeby PZO (Stańko i in. 2015).

Powierzchnia względna: C – 2,64 ha (obliczona na podstawie pełnej inwentaryzacji terenowej w roku 2015 w ramach prac nad PZO), poniżej 0,5% zasobów siedliska w kraju

Reprezentatywność: A – występujące fitocenozy, flora a także struktura siedliska są typowe dla tego typu ekosystemów w regionie i kraju. Wszystkie występujące fitocenozy w zasięgu siedliska reprezentują typowe zespoły klasy Scheuchzeria-Caricetea nigrae, fizjonomia, flora a także struktura siedliska są typowe dla tego typu ekosystemów w regionie i kraju. W ich obrębie występuje większość gatunków uznawanych za charakterystyczne dla zespołów przejściowotorfowiskowych, brak tu gatunków inwazyjnych i obcych, doskonale rozwinięta warstwa mszysta z bardzo dużym zróżnicowaniem gatunków, szczególnie istotnych dla siedliska z rodzaju Sphagnum.

Typ siedliska: bory i lasy bagienne

Kod: 91D0

Charakterystyka siedliska w obszarze: w kompleksie torfowiskowym siedlisko zajmuje największą powierzchnię. Charakteryzuje się dobrze wykształconą warstwą torfowców a w runie dominują gatunki charakterystyczne dla borów bagiennych i torfowisk wysokich. Szczegółowa charakterystyka – po zakończeniu prac terenowych.

Ocena ogólna: B – ze względu na niewielką powierzchnię (18,54 ha) względną siedliska (obliczona na podstawie pełnej inwentaryzacji terenowej w roku 2015 w ramach prac nad PZO).

Stan zachowania w obszarze: A - na podstawie ocen cząstkowych na stanowiskach obejmujących wszystkie płaty siedliska w Obszarze, w ramach prac nad PZO w roku 2015. Pod względem wszystkich wskaźników siedlisko charakteryzuje się bardzo dobrym stanem zachowania. Stopień zachowania struktury – w obrębie wszystkich płatów – doskonale zachowana - I (siedlisko bardzo dobrze wykształcone tj. dojrzałe drzewostany sosnowe z domieszką brzoź z dobrze rozwiniętą warstwą krzewinek np. bagna zwyczajnego, borówki bagiennnej, bazyli czarnej, modrzewnicy zwyczajnej, żurawiny błotnej, w warstwie mszystej dominują mszary z gatunkami charakterystycznymi dla klasy Oxycocco-Sphagnetes, szczególnie dobrze rozwinięta i zróżnicowana warstwa mszysta, dobre a niekiedy doskonałe warunki wodne. Stopień zachowania funkcji – na podstawie ocen cząstkowych wszystkich płatów – doskonałe perspektywy (I) z uwagi na ustabilizowane i korzystne warunki wodne w głównej mierze decydujące o tendencjach rozwojowych zbiorowisk roślinnych wchodzących w skład siedliska. Ocenę potwierdzają prowadzone obserwacje porównawcze na przestrzeni ostatnich 10 lat zawarte w dokumentacji przyrodniczej (Stańko i in. 2004) i dokumentacji na potrzeby PZO (Stańko i in. 2015).

Powierzchnia względna: C – 18,54 ha, poniżej 0,5% zasobów siedliska w kraju

Reprezentatywność: A – wszystkie występujące fitocenozy w zasięgu siedliska reprezentują zespół Vaccinio uliginosi-Pinetum, fizjonomia, flora a także struktura siedliska są typowe dla tego zespołu w regionie i kraju. W obrębie fitocenz reprezentujących siedlisko występuje większość gatunków uznawanych za charakterystyczne dla zespołu. Pozytywnie wyróżniającym elementem fitocenz jest liczny udział gatunków z klasy Oxycocco-Sphagnetes. Brak tu gatunków inwazyjnych i obcych.

Zagrożenia: Głównym zagrożeniem dla tego typu siedlisk są rowy odwadniające. Potencjalnie gospodarka leśna.

Gatunki ptaków: żuraw Grus grus

Kod: A127

Ocena ogólna: D, w obszarze występują 1-2 pary lęgowe gatunku co stanowi poniżej 1% krajowej populacji lęgowej gatunku

4.3. ZAGROŻENIA, PRESJA I DZIAŁANIA MAJĄCE WPŁY NA OBSZAR

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne				Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Zagrożenia i presja [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie)	Wewnętrzne /zewewnętrzne (i/o/b)	Poziom	Zagrożenia i presja [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie)	Wewnętrzne /zewewnętrzne (i/o/b)
L	J.02.15		i	H			
L	M01.02		i	H			
L	H.04.02		i	H			
H	J.02.01		i	H			
			i	H			

Dalsze istotne oddziaływania mające średni/mali wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne				Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Zagrożenia i presja [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie)	Wewnętrzne /zewewnętrzne (i/o/b)	Poziom	Zagrożenia i presja [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie)	Wewnętrzne /zewewnętrzne (i/o/b)
			i				
			o				
			o				
			o				
			o				

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne, O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

I = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednoczesne.

4.4. WŁASNOŚĆ (OPCJONALNIE)

TYP		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	100
	Kraj związkowy/województwo	
	Lokalna/gminna	
	Inna publiczna	
Własność łączna lub współwłasność		
Prywatna		
Nieznana		

Suma	100 %

4.5. DOKUMENTACJA (OPCJONALNIE)

- Jasnowska J., Jasnowski M. 1983a. Szata roślinna torfowisk mszarnych na Pojezierzu Bytowskim. Cz. IV. Zbiorowiska roślinne ze związku *Rhynchosporion albae* Koch 1926. Zesz. Nauk. AR Szczecin. Rol. 99,30: 59-67. Szczecin
- Jasnowska J., Jasnowski M. 1983b. Zbiorowiska roślinne związku *Caricion lasiocarpae* V.d. Bergh. ap. Lebr. 49 torfowisk mszarnych na Pojezierzu Bytowskim. Zesz. Nauk. AR Szczecin. Rol. 104,32: 65-80. Szczecin
- Jasnowska J., Jasnowski M. 1983c. Roślinność mszarnych torfowisk wysokich z rzędu *Sphagnetalia magellanici* (Pawł. 28) Moore 68 na Pojezierzu Bytowskim. Zesz. Nauk. AR Szczecin. Rol. 104,32: 89-100. Szczecin
- Jasnowska J., Jasnowski M. 1983d. Roślinność klasy *Utricularietea intermedio-minoris* Pietsch 64 torfowisk mszarnych Pojezierza Bytowskiego. Zesz. Nauk. AR Szczecin. Rol. 104,32: 101-112. Szczecin
- Jasnowska J., Jasnowski M. 1983f. Szata roślinna torfowisk mszarnych na Pojezierzu Bytowskim. Cz. I. Charakterystyka torfowisk i ich rozprzestrzenienie. Zesz. Nauk. AR Szczecin. Rol. 99,30 23-36. Szczecin
- Mróz W. (red.) 2010-2015. Monitoring siedlisk przyrodniczych. Przewodnik metodyczny. Część I-IV. GIOŚ. Warszawa
- Stańko R., Bociąg K., Horabik D., Kwaśny Ł. 2015. Projekt plan zadań ochronnych obszaru Natura 2000 Pływające wyspy pod Rekowem PLH220022. RDOŚ Gdańsk. Stańko R., Bociąg K. 2015. Kompleks mokradłowy „Lisia Kępa” k. Rekowa. W: Wołeko L. (red.). Torfowiska Pomorza – identyfikacja, ochrona, restytucja. Wyd. Klubu Przyrodników. 129-140. Świebodzin.
- Stańko R., Utracka-Minko B., Gawroński A., Chłopek K., Głuchowska B., Miller M., Litwin I. 2004. Dokumentacja projektowa rezerwatu przyrody „Lisia Kępa”. Świebodzin – Słupsk
- Szmeja J., Gos K. 1997. Projektowany rezerwat przyrody Torfowiska Kotłowe pod Rekowem. Gdańsk

Link (-i):

.....

.....

.....

.....

.....

.....

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. ISTNIEJĄCE FORMY OCHRONY NA POZIOMIE KRAJOWYM I REGIONALNYM:

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]

5.2. POWIĄZANIE OPISANEGO OBSZARU Z INNYMI FORMAMI OCHRONY:

na poziomie krajowym lub regionalnym

Kod rodzaju	Nazwa obszaru	Rodzaj	Pokrycie [%]
		*	
		*	

na poziomie międzynarodowym

Rodzaj		Nazwa obszaru	Rodzaj	Pokrycie [%]
Konwencja ramsarska	1			
	2			
	3			
	4			
Rezerwat biogenetyczny	1			
	2			
	3			
Eurodiploma	-			
Rezerwat biosfery	-			
Konwencja barcelońska	-			
Konwencja bukaresztańska	-			
Teren zaliczany do dziedzictwa światowego	-			
HELCOM	-			
OSPAR	-			
Morski obszar chroniony	-			
Inne	-			

5.3. Forma ochrony

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. ORGAN LUB ORGANY ODPOWIEDZIALNE ZA ZARZĄDZANIE OBSZAREM

Nazwisko/Organizacja: Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Gdańsku

Adres: ul. Chmielna 54/57, 80-748 Gdańsk

Adres e-mail: sekretariat@gda.rdos.gov.pl

6.2. PLAN(-Y) ZARZĄDZANIA

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☐

Tak

Nazwa:

Link:

☒

Nie, ale jest w przygotowaniu

☐

Nie

6.3. ŚRODKI OCHRONY (OPCJONALNIE)

7. MAPA OBSZARU

Nr ID Inspire:

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

☐ Tak

☐ Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)